

N:o 64.

Af friherre **Lagerbring** och herr **Hammarström**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående förhöjning af fonden för fiskerinäringens befrämjande.

Med anledning af Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 143 till innevarande års Riksdag angående höjning af fonden för fiskerinäringens befrämjande — i hvilken proposition föreslås en höjning af nämnda fond för femårsperioden 1908—1912 till 750,000 kr. för hvarterdera af åren i fråga — tillåta vi oss vördsamt anföra följande:

Enär sättet för fiskets bedrifvande inom vårt land under de senaste åren högst betydligt utvecklats, nya fångstmetoder, hvilka kräfva nya, förbättrade redskap, tillkommit, och nya fångstplatser uppsökts, har man måst nedlägga större kapital än hittills vid fiskets bedrifvande. Glädjande nog har det äfven visat sig, att de sålunda gjorda offren blifvit fruktbarande och vår fiskerinäring synes nu gå en ljus och vacker framtid till mötes till båtnad ej allenast för dem, hvilka direkt syssla med denna näring utan indirekt äfven för hela vårt land.

Under bemödandena att höja fiskerinäringen har särskildt fiskerifonden visat sig ha en stor och viktig uppgift att fylla genom de lån man från densamma kunnat erhålla.

Emellertid har fonden härvid så starkt anlitats, att under de senaste åren det icke varit möjligt att tillmötesgå alla de kraf, som blifvit ställda på densamma, utan ha en hel del ansökningar om låns beviljande måst afslås i brist på nödiga medel. Sålunda hade exempelvis under år 1906

till Göteborgs- och Bohusläns landstings förvaltningsutskott inkommit låneansökningar, representerande ett sammanlagdt belopp af omkring 900,000 kr. men kunde man i brist på medel tyvärr icke bevilja lån till högre sammanlagdt belopp än cirka 300,000 kr.

Till innevarande år ha i samma län ansökningar om fiskerilån inkommit lydande på en summa af omkring 1,100,000 kr. Anledningen till detta stora lånebehof bland Bohusläns fiskare är den, att nästan alla de båtar, hvilka användts vid sillfisket visat sig vara för små för de moderna metoder, hvilka nu kommit i bruk och i stället måste nya och större båtar anskaffas. Dessutom har det visat sig fördelaktigt för att icke säga nödvändigt att i de nya båtarna insätta motorer — hvilket allt kostar afsevärda belopp.

En dylik fullt bruklig sillförarebåt drager en kostnad af omkring 10,000 kr. och ha cirka 40 stycken nya vadar med båtar beställts för det kommande sillfisket. Äfven vadarna äro ganska dyrbara. En dylik vad med vadbåt och förebåt kostar omkring 16 à 18,000 kr.

I förhoppning om att erhålla lån ur fiskerinäringens fonden ha dessa beställningar redan skett, på det man skulle kunna ha allting färdigt och klart till nästa sillfiskesäsöng. Då emellertid Kungl. Maj:t nu icke föreslagit något belopp af den begärda höjningen af fiskerifonden att utgå för innevarande år, kommer säkerligen detsamma att inträffa i år, som hände i fjol, då betydligt öfver hälften af låneansökningarna måste afslås i brist på medel.

Man kan förstå det bryderi och de bekymmer den fiskeriidkande befolkningen härigenom skulle råka ut för. En stor del af de gjorda beställningarna måste naturligtvis inhiberas, men som detta tydligen icke låter sig arrangeras utan ekonomiskt vederlag, skulle för fiskarena ytterligare stora kostnader och penningutgifter tillkomma. Där sådan inhibering ej låter sig utföras, kunna ännu svårare förvecklingar förekomma.

Kungl. Maj:ts förslag har öfverallt bland fiskerinäringens idkare hälsats med känslor af glädje och tillfredsställelse. Man hade endast hoppats, att fonden äfven för år 1907 skulle kunna sättas i tillfälle att i vidsträcktare mån fylla sin viktiga uppgift, så att den icke äfven under detta år skulle visa sig otillräcklig för det stegrade behovet. Detta så mycket mera som just under detta år det svenska sillfisket såväl hemma vid våra egna kuster som i sjöterritoriet vid Island är i särskildt behof af stöd på grund af att så godt som hela fiskeflottan i hvad den användes för sillfiske håller på att omdanas.

Vi ha oss bekant, att i afvaktan på Riksdagens beslut i denna fråga Göteborgs- och Bohuslans landsting i år ännu icke ansett sig kunna eller böra verkställa någon fördelning af de lånemedel, som stå till dess disposition.

På grund af hvad vi sålunda här anført, tillåta vi oss därför vördsam samt hemställa,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts proposition n:o 143 med den ändring *dels* att bemyndigandet för riksgäldskontoret att till fonden för fiskerinäringens befrämjande utlämna medel för att bestrida ränteutgift och tillgodose ett årligt lånebehof af 750,000 kronor må afse hvart och ett af åren 1907—1911 och *dels* att i nämnda belopp icke skall för år 1907 inräknas fondens öfriga medel, samt med de ändringar i öfrigt i den kungl. propositionen, som häraf kunna förämlas.

Stockholm den 10 april 1907.

Gust. Lagerbring.

Alexis Hammarström.
